

**ՄԱՅՐ ՑՈՒՑԱԿ ՀԱՅԵՐԵՆ ԶԵՐԱԳՐԱՑ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՑ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ**

Անուշառան վրդ. Դանիէլեանի կողմանց ներկայ ծուցակը քննանատելի յաւելում մըն է հայերէն ձեռագիրներու շարքին վրայ. Տպուած է 1984թն, Մեծի Տանն կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Տպարտուը, Անթիլիսու, Կը բազիանայ մեն + 650 երկսիւ էջերէ, Կը պատկանի Դալլուստ կիւլպէնկեան Հիմնորկութեան Հայկական Մատենաշտրիւն:

Մեծի Տանն կիլիկիոյ Գարեգին Բ. Գէն. Կաթողիկոսի Յառաջարանին կը յաջորդեն կազմողին Ներածականը և Շնորհակալիքը Ծուցակիս մէջ նկարագրուած են 223 ձեռագիրներ (Էջ 1-516), Մասյաւլ էջերը կը պարունակն Յանկեր և Տախտակներ:

Իրաւագոչիւր ձեռագրէ նկար մը գրուած է (2-7 տպ.), որով ընթերցողը գտազիմոր մը կ'ուշնեայ գրատեսակներու ժամանու և ոյսը կիրարկուած է պատարիկ-պանակներու պարագային, Կան նաև

Թռու, գնաց կեանքը, ու նղաւքացը ու դառն յիշատակ:

Վանքի ու Երուսաղէմի քաղցրագոյն օրերու յիշատակին մէջէն, սրտիս խորերէն կը մաղթեմ սիրելի ու Գերաշնորհ Սրբազնին քաջառողջ և արևատիկեանք:

1980թն ահասայ զինք իր միենայն խուցէն ներս — գրագարան, մահճակալ, գրասեղան և ուրիշ ոչինչ — ու սիրո դողաց հին օրերու յիշատակով, 23 տարի չէի տեսած վանքը: Աստուած միայն գիտէ թէ անգամ մըն ոլ հօրը պիտի տեսնեմ վանքն ու հին օրերու մնացրգացը . . . :

«Տէ՛ր, Դու՛ ստեղծեր, մի՛ կարսւաներ, զգարծս ձեռաց քոց մի՛ անահա տաներ»:

ԽՍԱՀԱԿ Ծ. ՎՐԴ. ՂԱԶԱՐԵԱՆ Քանօնկա Փարէ, Մ. Ն.

Փոյլուն սպիտակ թուղթով է ինդ թերթը յատկացուած գունաւոր նկարներու:

Կարժէ առանձին ուշտութիւն առ նել պատրաստուած ցունկերը, Թիւով 15, որոնք մէծ դիւրութիւն կ'ընծային բանակիրներուն նախ գրուած ին Անձնանուններու, Տեղանուններու և Նիւթերու Ցանկը, ապս Գրչութեան Ժամանակագրական Ցանկը, Նոխագաղափարը և Հնագոյ Երշատոկարաններու Ցանկը և Պատարիկ-Գանգանակներու Ցանկը: Առանց կը յաջորդեն Ցեղանուններու Ցանկին առանձնացուած Դիշութեան Վայրերու Ցանկը, և Անձնանուններու Ցանկին առանձնացուած Գրիշներու, Սաղկողներու, Կազմողներու, Թուղթ կոկողներու, Ստացողներու, և Կնյատէրերու Ցանկին Վերջին տեղը կը բանեն Կնիքներու Ժամանակակութեանց Ցանկը և Մանրանկարչութեանց Ցանկը:

Համեմատակուն Տախտակները կը գրաւեն հատուրի 636-639 էջերը: Ապս կու գայ Ընդհանուր Տախտակը Մեծի Տանն կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Զիռագիրներուն, էջ 640-646: Ցաջորդ էջին վրայ կը տեսնուի կազմողին գրաբար Երշատակարանը:

Վերի տողերը պարզօքն ցայց կու տան թէ կազմողը ջանք չէ ինայած իր ձեռնորդական գործը լուսագոյնս ի գլուխուելու համար:

Թերեւ անօգուտ չհամարուի հետեւել նկառութիւնը թիւ 10 ձեռագրի գրութեան Ժամանակին վերաբերմար: Այդ ձեռագրին գրիւը, Տիրատուր արեզալ Ղրիմիցի, իր եղբօքը Մկրտչի հետ, Երուսաղէմ կը գոնուէր 1424-1433 թուականներուն, և կը զրագէր գրչութեամբ: Հասայս մէ՞ Դարի իր առաջ առաջի հիշու պիտի բրյայ նշանակելի ժեւ: Դար:

Գոյուած կիւլպէնկեան հոյակապ Հիմնարկութեան մէկնասութեան և Մ. Տ. Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Ժրաշտն մէկ անդամին, Հոգչ: Անսչչուան Վրդ. Դանիէլեանի աշխատասիրութեան շնորհի Հայ մշակոյթի գունձարանին մէջ կ'աւելնայ արժէ քարոզ կոթող մը ևս, ի պարծանս զոյդ Հաստատութեանց և յօդուած Հայ բանասիրութեան:

Ն. ԱՐԲ. ՄՈՎԱԿԱՆ